

ADMINISTRATIE
KAMP
ZEIST,
ALLE DAGEN
VAN
9 tot 11 u
BARAK 25.

De Kampbode

OPSTELRAAD
C. DEROUX
K. KQUINTENS
A. VERBIST
E. WÈVE.

DE LEEIJKE BOODSCHAP EN DE GOEDE HOND.

Het is hier, in deze waarachtige historie, niet te doen om een hond die blijf geeft van sommige diere misplaatste betoogingen die den besten vriend van den mensch soms doen betitelen met den uitroep: Sarrig beest!

Neen. Er is hier eenvoudig spraak van een avontuur, in Vlaanderen voorkomen aan een van die dappere honden die - en het tegenovergesteld is ook waar - door onze soldaten aanbeden worden, en door alle soldaten van de Entente, tot welke natie zij ook behooren. Die hond heet Pop, een verkorting van Poporinghe, waar hij geboren was. Hij verulde geen enkel officieel ambt in het Britsche leger. Hij volgde zijn meester naar de loopgraven met een eenvoudig traand.

U moet men weten dat de Duitschers, die sedert eenige weken van het Russisch front naar de nodige loopgraven in Vlaanderen gezonden werden, deze verandering zeer onaangenaam vonden en - wat wel een ijdele verzuhting bleek - graag de Commies hadden verteederd, die daar tegenover stonden, en die geen enkel gelegenheid lieten voorbijgaan om hem de meest afschrikkelende projectielen naar het hoofd te zenden, al naar gelang de omstandigheden dit vergden.

Kortom, zij wilden verboderen. De verbodering is overigens een chronische kwaal waaraan veel Duitschers lijden, sedert den slag aan den Iper. Daarvoor, nog niet. Het is waar dat zij er soms van trachten te genezen door de steden te bombarderen

Dus, in navolging van dien

hater waaraan LaFontaine spreekt en die, toen zijn oude spieren al te veelkracht verloren hadden, door zijn roetsappige en schijnheilige houding de jong en onwetende misjstrachte te benaderen, zochten de Duitschers kennis aan te knopen. Dit kwam echter duur te staan aan degenen die met dit verboderen belast waren.

Over dan een kreft met zijn huid die buitensporigheid betast om de Commies van daar te genover broeders te willen noemen.

Op een zeker dag nu trok Pop, die zeker bedwelmd was door de lentegereen die in de maand Januari d. l. verdusseld waren, met de neus in de lucht en de staart gekuld op de vijandelijke linien af.

Het gezicht van de vijanden scheen hem heilenaal geen vrees in te boeren. Hij had er zoveel gezien in Vlaanderen, hoe ze in lange, weemoedige en wijpende reien voorbij trokken dat hij er toegekomen was, als een goede hond, dat de man in zijn knie-graauw uniform - wel de kleur van een erg sarrig beest - het vreedzaamste ding ter wereld is.

De arme Pop wist niet in welken valtrik hij geraakt was.

De Duitschers streelden hem liefdelijk met de hand over de lenden en gaven hem klapsjes tegen de billen - Pop, nam dat voor een streeling - en begonnen onmiddellijk reeds te bespreken op welke manier en met welke sans zij hem best zonden klak maken. De eenen wilden er hasepeper van maken, de anderen wilden hem lekkere stouven met spijntjes.

Belukkelijk vond de feldweibel, een jongen die pakjes van thais ontving, het beter zich van den hond als faktuur te bedienen om met de Engelschen in betrekking te komen. En mit eigen gezag, hechtte hij aan den halband van het dier het volgende briefje vast:

"De beste vriendschapsbetuigingen van uw makkers in het ongeluk. Lad de vrede.

weldra getekend worden?"

Over moest nu nog maar zien den hond te doen terugkeeren van waar hij gekomen was. Dat ging van zelf. Want plots zag men Pop de lucht op snuiven, met een misprijzen den blik opkijken naar de soldaten die daar rond hem stonden en die hem nog niets hadden gegeven - en dat wel om goede reden - om op te knabbelen, en hij vertrok op een draafje naar de Engelse linien. De Engelse koch houd 200 pinst het stekel van zijn haren opgelicht.

Een oogenblik later kwam de hond bij zijn vreden meester aan, die reeds begon te wanhopen of hij hem wel ooit te zien zou zien. Over bood hem natuurlijk, voor zijn welkorn, een veldketteltje aan, met sonder een menigte liefkozingen die ditmaal spreken waren.

Even bemerkte men ook het briefje.

Trouw aan de opdracht, maar vol spijt dat hij het niet voor een beter gebruik mocht aansen, zond hij het aan zijn overste. Dan begon hij, met veel gebaren en klanknabootingen, dien goeden Pop het verschrikkelijke gevaar mit te leggen waaraan deze ontwaapt was.

De hond moest de uitlegging eker begrepen hebben, want toen de Commie gedaan had, diep hij weer op een draafje tot in het midden van het niemandsland en, terwijl hij zijn flank naar den vijand keerde, zond hij deen, op drie pootjes, de hoogste beleediging toe waaraan honden beschikken...

"De legerbode"

A.M.

DENK AAN DE OORLOGSWEEZEN.

Koop briefjes voor de
Grootte Tombola.
toegestaan bij Koninkl. besl. v. 20 Aug. 17.
Eekking op 30 Mei 1918
Waarde der loten 1500 Fl.

Briefjes worden overal verkocht. Voor alle inlichting, zieh wenden Wilhelminast. 33, Amersfoort.

ONZE SOLDIJ

De verveling der eintonige dagen, die in een gelijk slepend tempo voorbijduwen, is voor den buitenstaander, de meest ternemendrukkende factor in het interneringsleven, doch, dergenen, die het meêleven, biedt het echter nog andere scherpe hoeken en stekelige kanten. Die, bijna vier moeilijke jaren hebben wij achter den rug, en al heeft de vredesgedachte op een enkele plaats gesegevierd, voor ons is er geen teken, dat op een spoedige beëindiging van den wereldkrijg wijst. Er liggen zeker nog heel wat maanden voor den boeg. Intusschen stijgen de stoffelijke en zedelijke nooden met den dag. De oorlogstoestanden legt de deelen ontberingen op, wij zijn de laatste om dit te ontkennen, en zijn dan ook bereid ons offer te brengen; maar een te gevoelig te kort aan middelen, om in de lichamelijke behoeften te voorzien, heeft een verderfelijken invloed op de zedelijke waarde van den mensch. De mate: veele ellende versoerpt de ellende der ziel.

Ernst, zwaarmoedige ernst weegt op de kampbevolking, en het is een zeer pijnlijk gevoel zich verlaten te denken. Steeds hebben wij, wijzend op de rampen, die gedurende dit geweldige wereldgebeeven iedereen in mindere of meerdere mate treffen, de geïnterneerden aangeret tot gelatenheid in hun lot, maar plicht gebiedt, waar nood dringt. Sedert het begin onze internering (1914), bedraagt onze soldij 10 cent per dag, tot in 1918 is zij dezelfde gebleven, en konden wij het in 1914 stellen met een dubbeltje per dag, in 1918 kan dat niet meer waar zijn, de gedwinge stijging der prijzen van alle gebruiksartikelen in acht nemend. Alle hier te lande verschijnende Belgische bladen hebben het soldijvraagstuk behandeld; - wij danken ze voor hun bemoeienissen, - zij hebben alle aange-drongen op onmiddellijke vermeerdering, zelfs werd meêgedeeld, dat een aansienlijke vermeerdering was toegezegd. Maar de toepassing blijft uit en wij wachten steeds.

Gezien de ernstige moeilijkheden bij de voedselvoorziening, breedte het soldijvraagstuk scherper naar voren. De geïnterneerden vragen niets meer, dan hetgeen noodzakelijk is om te leven, zij, die het met hun soldij nog moeten stellen, hebben sindsdien lang van het toekomstige afgezien, en

tabak b.v. is een luxe-artikel geworden, waarvan velen niet meer kunnen doornemen. Hoofzaak is, dat iedereen ge-noeg, hebbe.

Wij hopen van harte, dat rekening houdend met de behoeften der geïnterneerden, er, in

zake soldijverhoging, zo spoedig mogelijk een billijke schikking zal getroffen worden.

Voor de Redactie
N. G.

Bovenstaand artikel was reeds geschreven, toen we vernamen dat, van af 1 Maart, de soldij verhoogd is, zooals blijkt uit de hier volgende kamponders.

8 Maart 1918

N^o: 990

Soldijverhoging.

De soldij der geïnterneerden zal verhoogd worden voor:

een soldaat	per week met 5 cent	
brigade en korpor.	geen	7 1/2
serg. en serjant	2.50 gl.	10.
1 serg.	salaris	12 1/2
serg. maj.	hebbende	15
1 serg. maj.	id.	20
adjutant	5.50 gl.	25

12 Maart 1918

N^o: 997

Duurtbijslag

Een verdolje op order 990 wordt bepaald:

- 1) de verhoogde soldij is te beschouwen als een duurtbijslag.
- 2) zij komt alleen ten goede aan hen die aan toelage plus loon met het aangegeven salaris be-reiken van 3.50 resp. 2.50 per week; soldij is in dit salaris niet begrepen
- 3) de bijslag wordt genoten van af 1 Maart jl; en wordt mitgekeerd tegelijk met de soldij.

EEN ZONDAG te MAASSLUIS.

Van onzen bijzonderen correspondent.

't Was zondag, een dichten nevel hing over water en land en het schien me toe alsof hij met verdwijnen zou, want ik eenszins betreurde, daar ik reeds een gansche week gedacht had een wandelinkje te maken door die lage Maaslanden. 't Herd mid dag, in de zon die op dat uur haar machtpunt bereikt, boorde met hare stralen door die nevel: massa heen en in een luttel tijds was de mist die het landschap omhulde totaal verdwenen, waar door 't lichtende hemellichaam als overwinnaar prijkte aan den blauwen hemelkroon. Ora trok ik mijn beste parkje aan en op weg gansch alleen. In 't stad-

je winkels, herbergen, alles gesloten, doch dat betroefde me niet, want stadslucht evenals kampslucht schijnt me benauwend, vandaar dat ik de stad met hare enge straten doortrok om me naar een nabijgelegen landelijk dorpje te begeven. Maar evenals de stad, troog ik ook het dorpje door, want alles scheen er ook gesloten en een groote menigte lieden spoedden zich naar hunne wederkerige kerkvergaderingen. Eindelijk houd ik het bebruide gedulle achter den rug en staande op een hoogen dijk, aanschouwde ik het panorama. Achter mij verhief zich de hooge toren van Maasvluis, die als een enakkind over gansch de omgeving staart, in Westelijke richting, over de Horneve Waterweg vertoont zich den Briel, vesting in vorige eenden ingenomen door de Watergeuren, en rondom mij een eindeloze vlakte van weilanden, waarin hier en daar een groote hoeve, maar geen enkele bevruide akker kon ik ontwaren, wat verschil met ons Vlaamsche moederland. O! zoo stil en eensaam is de omgeving, maar toch, wijl ik dat alles zoo aanschouw, buldet het kanon onophoudelijk, ginds in ons overgeblevene stukje Vlaanderen aan den kleinen maag, alomtebekenden Yzerstroom. Hier alles eensaam en verlaten, ginds dag en nacht het oorverdovend gebrom der kanonnen, die altijd, altijd maar dooden vernieling zaaien. Ach! die afgrijpselijke oorlog, is alsof hij nooit meer eindigen kan. En toch, niettegenstaande het pessimistisch vooruitzicht zal eens het uur der verlossing slaan, hopende dat dan ook de droefgeestigheid, die ons nu overal verdolgt, zal verdwenen zijn.

K. B.

AAN MEJUFFROUW ZOË.

Zoë! een lieve naam, een naam om voor in bewondering te staan; een naam, die zoo heel zachtjes, moet gefluisterd worden. Een sisklank, al wordt hij zacht uitgesproken, heeft, een ver-reikende draagkracht, en... een onoverstaanbare aantrekkingskracht. Mejuffrouw Zoë, een meisjesnaam, dat zoo'n naam draagt, moet wel mooi zijn.

Mejuffrouw, zij hebt dus mijn "Brieven aan Amaryllis" gelezen, zij hebt geild van verontwaardiging, en zij hebt geantwoord, kalm, bedaard. Iemand, die zijn liefdes-

correspondentie zoo aan 't publiek overloopt, - een correspondentie, waare hij al eens een onwijs woord je meerschrijft. staat aan zulke gewaen bloot. Ja, waarachtig, dat ongelukkige woord "fossielen" staat daar. Hij hebt het geleen, waare uimpels hebben zich op nu vochoofd je geoornd, nu satijn-zachte huid heeft zich gespannen van verontwaardiging, nide handjes, anders zoo teer van toets, hebben eenwachting naar de pen gegrepen. Jawel, er steekt ingehouden woede achter die kalme woorden, maar, dat nu hartlocht de beidels van nu verstand niet gebroken heeft, daar voor zal ik te mijn leven lang dank weten. Meuffiond loe, heb ik te zoo diep beleedigd? leg niet ja, want een eenwig kwellende spijt zou me knagen; bespaar me dat, en het waerige beiond van een meisje beleedigt hebben. Waar... gelooft hij nog aan schets, Meuffiond? ja? Ik ook.

Intusschen merk ik, dat de hartelijke verdraagzaamheid, die ik zooeerwaardeer bij een meisje, ook al een deugd is, die door te niet beoefend wordt.

Eweidens heb ik ook. raketings de vrouwen beweging aangevat. De rechten der vrouws! Is dat nu heilig ideaal Meuffiond? Zo ja, ik eerbiedig het. Of is het eenvoudig een strijdlust? Ik kan me moaar slecht een meisje voorstellen, dat bij iedere gelegenheid haar leuren. magt zijn opent, naar strijdlustren grijpt, waarmet ze dweept, en ze naar de hoopen slingert van alle bezoekers en voorbijgangers. Meuffiond, het zou me eer spijten als loij zoo waart. Ik wil echter opraag pannen, dat het nu idegal is. Hij wilt dus her. vormen? Goed. Hij schuift den schuld van den oellog op de mannen. Dat kan waer zijn, en we kunnen vaststellen, dat sommige mannen dus aan hun levensplicht te kort gekomen zijn. Moogt hij daare nu logischwijze uitaafleide, dat alle mannen hun plichten over het hoofd hebben gezien? Kom, kom, niet zoo oordeelloos ween. Laten wij het op een akkoordje gooien. Tere vrouwen hebben zich, gedurende desen oorlog, als heldin: nen gedragen, en vele mannen de: den wat ze konden.

Hij wilt te ook voor onse staats: kar spannen? Goed, als loij het met ere doet. Ik vraag me niet of welke persoon dese of gene plaats bekleedt, moaar wel hoe hij dese of gene plaats bekleedt.

Laten wij allen, gelijk. berech: tigen, de ons toegewezen rol in het leven vervullen. Laat den smid den hamer zwaaien, den landman den ploeg voeren, den on: derwijzer onderwijzen, den Koning de kroon dragen, den bisschop den mijer en den staf, als zij het met ere doen.

Laten wij, gelijk John Ruskin het wilde, door ons werk, alle dagen van ons leven tot "holidays", heilige dagen maken, zoo worden we allen, van zelf, edellieden.

Sta op mijn vriendin
Want zie, de Winter is voorbij,
De plasregen is over, hij is overgegaan
De bloemen worden gezien op het land
De zangtijd genakt, en de stem der
kodeland wordt gehoord in het land

NATIONAL GALLERY

Dit is het eerste portret uit de ga: lery van beroemde en groote mannen uit het kamp. Het was he: lemaal zonder bijbedo: ting, dat onse medewer: ker het erot bij desen heer ging aanbellen. Wa de gebruikelijke be: leidspruimles sprak de groote man alsoof hij "Wijn voornaam? Ik heet zooals de minnaar van Abanon, nu al der: tig jaar lang. Het vrouwen heb ik

me nooit veel opgehouden, ik houd dat voor een tralobrekering. maar twee: nen, Wijnheer, die komen ten min: ste altijd weer. Heen, Wijnheer, ik ben heelemaal niet van steen, al klinkt mijn naam nog soohard; om eenige minuten vertraging heb ik te Antwoopen. Luid meermalen staan weenen.

Wijn hebof? Ik geloof in een "Telegraaf". Biemand, zelfs Schieder niet, is er zoo aan gehecht, sedert den 10den oktober 1914 is dat mijn handboek voor kammerstrategie. Ik ben de vorkantoorwotel van Bin: denburg. Er zijn menschen die te heel slecht met me meenen. Over mij woont een jood, die met zooveel om me geeft, als om een haring. Du ja, dat mag hij, ik rook soms van zijn sigaretten. Waar hij heeft plan: nen met me; hij wil me laten ma: ken inthout, heel klein, natuurlijk, circa 100 b.v. om me bij Beetje te ver: koopen; de elklame zou luiden: "Woeders! hendt uwe kinderen zoet met een strateeg in de kinderkamer.

Even ging de telefontschel. Hij bracht het toedel aan het oor: "Allo! Wat rukken ze Odessa binnen?! En moar me. Wijnheer, moaar ik moet mijn plan veranderen!

En met een bruinging liet hij onsen medewerker staan.

A.V.

GESPREKKEN MET DEN DWAZEN JONGELING.

"Jongen, zei ik, je bent me een

care
"Hoerzo? vroeg hij.
"Wel, zei ik weer, jij hoeft niet met je oogen open te loopen, dat helpt je toch niks; waare je een punt ziet, loop je de in. Dat kan je je niet beletten. De punt is er en jij moet er in."
Hij begreep niet. Hij is niet van de domsten waare hij begreep niet. Hij bekeek de punten van zijn blokken, krimpste zijn nek en wrong zijn hoofd en meteen zijn oogen naar mij op. Hoerzoos stonden die oogen in zijn kop; iets of wat scheel van den honger was hij, en ik kreeg medelijden. Ik vervolgde.
"Ik zal je een parabel vertellen. In een groot land stuurde de koning vele menschen naar het graf. Tere waren reeds gestorven, velen kwijnden weg, en nog meer anderen hadden de kiem der ziek: te in zich. Heel weinigen, namoe: lijks acht of negen ten hondert waren gesunde menschen. De Ko: ning van dat land, een best mensah had beurnis met zijn volk, en vroeg hem, hem aan te duiden hoe de ziekte en de ellende kon gekeerd worden. Een kwam de dok: ters bijeen in een groote zaal, want er waren veel dokters in dat land. En ze spraken veel en lang, de een na den andere. En toen ze lang en veel gesproken hadden, namen ze een besluit en eenigen gingen tot den Koning met de verlangens van het volk.
O machtige Koning, zoo klonken hunne gebleugelde woer: den, ziehiet de wenschen van uwe trouwe onderdanen die weg: kwijven en sterven. Het beha: ge aan uwe Ohegoteit, te wil. Her insien dat de tering die door haare en door het volk als een kwaal wordt beschouwd, niet langve een kwaal meer zal zijn waanneer niet meer het grootste gedeelte, moaar wel al, ja Sire, al uwe onderdanen er aan zul: len lijden. Het vege van de kwaal ligt juist daarin, dat ze niet voor allen gelijk is. Voor gelijkheid in, Sire, en wie zal nog denken aan klagen, wie zal nog denken aan sterven, wie zal dus nog lijden, want tot wie zal hij zich nog kunnen keeren met zijn klachten. Wie zal hij nog kunnen zeggen hoerzo hij lijdt? Als iemand lijdt, moet allenman lijden, ook die welke de middelen besitten om aan de kwaal te ontkomen. Het ik ze niet dan moet mijn beurnan: ze ook niet hebben, of liever, heb ik tering, dat mijn broeder dan ook tering hebbe."
Dat is de parabel die ik mijn vriend vertelde
Laat treffen wat treffen kan
A.V.

**PHOENIX
BROUWERIJ
AMERSFOORT.**

J. GROOTENDORST
HOF N° 38

RUIME SORTERING VAN ALLE SOOR-
LEN SCHOENEN EN LAARZEN
AFD. MAATWERK *Speciaal ingevicht voor
zwoelge voeten*
REPARATIE WORDT SPOEDIG EN NET AFGELEVERD

AMERSFOORTSCHE.
BOTERHANDEL.
Roomboter.
H. ZWAN.
HOF 34.
Gerechtigd tot het voeren van
t'Rijks - Botermerk.

FOTOGRAFIE.
L. B. J. SERRE
Verschillende kunstwerken
Seinternerd Belgisch personeel
KAMPE en UTRECHTSCHE WEG 42.
MATIGE PRIJZEN VERZORGWERK.

BELGISCH
RESTAURANT.
Madame Jan Leompul
BREE STRAAT 40.
DINERS à 60^{cts}
Verzorgde Keuken.

ZAAL DE AREND.
Oithemscheweg, Amersfoot
DANS LESSEN.
Dinsdagavond v. 7 tot 8 u
voor ongeoefenden, voor ge-
oefenden van 8 tot 10 u.
Zondagmiddag v. 1½-2½ u
voor ongeoefenden, voor ge-
oefenden van 2½ tot 4½ u
De Dansleraar Steerman.

MANSCAPPEN met
PERMISSIE
by BRUINTJE
KRANKELEDENSTR. *by de boeren*
*Kunt u tegen geringe prijzen
uwwaren aankopen als:
Gebrade visch, Biscuite en inge-
legde haringen, tuuk waren!*
J. KUIT.

L. J. SCHÜLLER.
SOESTERBERG.
Smederij - Rijswielhandel
Yperwaaren Emaille Orion Rij-
wiellak, Englebert Solution,
Tentielblanz, Smeerolie, Ge-
bruikte Rijswieldeelen, La-
dels, Banden, Kettingen enz.

HOTEL - CAFE.
RESTAURANT.
HUIS ten HALVE.
SOESTERBERG
Grooten tuin met Kiganda.
Dagenaam verblijf. Goede keu-
ken en helder. Slechtsbestend
J. PUTMAN.

Wed. I. A. de Vries.
Lieve Vrouwestraat 50.
Amersfoort.
Goedkoopste adres
voor yperwaren en
gareedschappen.
Voor Belgen speciaal tarief.

WEST FLANDRIA.
VAARTKAAI. ROESLAERE.
De beste pannen, stenen, bui-
ren, beenspitten, waterbakken,
Gewaarborgd waterdicht ge-
wapend en gestampt betoek.
Ischtwerende middelen
voor nieuwe gebouwen.
Ontvochtiging van oude
gebouwen.
Depot. Ghourout Diamude
BESTUURDER. RAYM. STEYAERT.

ROOKT
DRAGON
TABAK
FABRIKANT J. GRUND. GRONINGEN.

H. HENKAMP
LANGESTR. HOEK LANGEGRACHT
Costumes voor Leeren
Overjassen enz.
Grote keus van Weefstoffen
1ste hoedanigheid
Gematigde prijzen

D. MULDER.
HORLOGIEMAKER.
ARNHEMSE STR. 9.
Goedkoopst maga-
zijn van horloges en
onderdeelen als gla-
zen, musquetons, kasten enz.

ODEON
KROMME STRAAT 38.
Dancelessen
Alle dagen van 7½ tot 11 u
Vrijdag uitgezonderd.
Zondags van 3½ tot 5½ en 7 tot 11
Dancelessen 's Maandags
om 7½ u

MAGAZIJN
DE ZON
GEBR. HAMERS
LANGESTR. TEL. INT. 158
Dames en kindereconfectie
Manufacturen - Tapijten
Behangerij Stoffverderij

BELGISCHE
BANKETBAKKERIJ
C. STOOVE
UTRECHTSCHE STRAAT
RIJST EN VRUCHTEN
TAARTEN.
ST NIKLAAS
VAN HASSELT.

J. VAN DIJK
LANGESTRAAT 116
VAN ALLE SOOR-
TEN SCHOENEN.
Sport artikelen
footballen enz.
TELEF. 70

A. SERNÉ & ZOON
Tel 5954 COSTUMIERS. OPGERICHT 1866.
Groenenburgwal, 56 AMSTERDAM.
Leveranciers van de SCHOUWBURGEN van ZEIST, HARDERWIJK.
Leveren Costumes in huur voor optochten,
tooneel, gecostumeerde bals, enz.
Nationale Kleederdrachten.

HOLLAND-AMERIKA
LEVEN'S - INVALIDITEITS-RENTEVERZEKERING
HOOFDKANTOOR: 11 HOF. 's GRAVENHAGE.
BIJKANT. UTRECHT. AMSTERDAM. ROTTERDAM
KAPITAAL. FL. 5.000.000.
Tooralteer eene verzekering aan te gaan vraagt voorwaarden aan
onze vertegenwoordigers.
J. J. Inopul Utrecht en omleggende
J. B. v. Overmeer, Penningmeester
Vertegenw. v. het Int. Kantoor
Frans Copé, Barak 18, Kanis J.